

**Congregation Keter Torah
Yeshiva University Center for the Jewish Future
Tisha B'av Webcast**

WWW.YUTORAH.ORG/TISHABAV

**Mourning
for Jerusalem
in 2008**

כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחה

The program is sponsored by Rachel & David Ashendorf and Shari & Nathan Lindenbaum

Rabbi Dr. Jacob J. Schacter
ט' מנחם אב תשס"ח • August 10, 2008

KINOT STUDY

35-15-2 158

①

אדוני, שפטנו תפתח, ובין יצד מחלוקת:

ברוך אתה ייָ, וברוך הוא זברוך שםך [Cong. אַלְקִינוּ זֶלְהָ אֲבֹתֵינוּ,
אלְהָיָ אֱבָרָהּם, אַלְהָיָ יַצְחָק, וְאַלְהָיָ יַעֲקֹב. **הַאֲלָל קָנְדּוֹל, הַגּוֹבֵר**
וְהַגּוֹרֵא אֶל עַלְיוֹן, וְזֶמֶל חֲסִידִים טוֹבִים וְקֻנְהָ הַכָּל, חַוְכֵר חֲסִידִי
אָבוֹת. וּמְבָיא נָגֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה: מֶלֶךְ
עוֹזֵר וּמָוֹשֵׁיעֵךְ וּמְגַנֵּן.

ברוך אמה יי, קדשו הוא וברוך שמו מנו אברהם [Cong. Amen]:
הוּא אָמֵן כְּמוֹשֶׁס דִּבֶּר אֶת כ'-
קַדְשָׁם כְּפָלָל אֲלֹוֹר בְּרִיבִי קַלְיָה
[Cong.] אָאָבְרִיך בְּלָוְם מְבָךְ עַלְלַת צַיְנָרְיוֹן. אָאָסְפָה כָּל-שָׁפָה, מְעֻנָּת בְּגָרְנוֹן. אָאָלָם
כָּל-פָּה, כִּי לֹא שָׁקְרָבְרָוִי. אָאָכְלָן הַשָּׁעָמָות, וְעוֹד, כִּי לֹא דָשְׁבָן גְּרָנוֹן. אָאָקָרְץ
חַבְרוֹנוֹ אֲשֶׁר חַבְרוֹנוֹ. אִיכְחַגְתָּעַט בְּקָרָאָן, נְחַרְרוֹצָן; אֲבָשָׁת צְחִיתָה,
אֲמָדָעָן אֲתִידָעָה, אֲמָתָּיק בְּנָן וְצָהָב בְּגִינָה לְנוֹנָהָה. וְאַתָּה אֲמִידָים עַל-בְּנָהָה,
וּרְבִדְךָ עַל-גְּרוֹנוֹן]

Digitized by srujanika@gmail.com

בכדי הצניעם (פ"ג), נסיגת המג'יד מ' הסערתי הצעיר... "

4) עיון חנינה סלפדי ז"ה: נאלה מילוי מילון ובלג' פ"ח נזכרות צוואר סתומת
חצע תחוה ועוד. מקריםות נ"ג נספחו ארכ אחות, מ"ג נספחו ליט
דורי ימיין סס חמורים זכי חמוץ זס סנס וס סתומת ססוי סתומן נצטרם
הסומולס והיו נקינט מתחננת נ"ג ס פטנט גונז גונז ב"ג מסר תק תחומו
סחדרן. ותוחת זס סנס ולבן נאל זונט פטנט גונז גונז סס זס כה סחדרן
ססוי לדריס חמורים זונגי פטנט גונז גונז. ואבון ד"ג ז"ג נספחים מהזין
קרין חסן כהן סנסים חמורים נ"ג נאל זונט גונז גונז גונז גונז גונז גונז
讚יקוט שטח תחוה וערז, ובעוד פטנט גונז גונז גונז גונז גונז גונז גונז
וזתנו פטינו זי, ב"ג וגטני פיט זוחה הילג רהוי נאל חילג וונע ע"כ
סנס זודם פטנט גונז גונז סנס, מתיו ט' מתיו ט' מתיו ט' מתיו ט' מתיו
עוז מסטר יונת קידום, והוות סוקר הילרטן עד ט' מתיו, סנה מלחן זכר סוכסונג
פוטו סקסיגר צוין קידום ג'
עוד סבנטו צבוני סטוקרים מעתם, וועז זונח קהן (סערת 7) מרהי'
מחאות סלא ב"י, חוי סקסיגר זסוי ג'
זנו סנק מורה נכתן וועז מספרות מילוחו.

2

Orot HaTechiya 26, Rav Kook

מאמין הוא העם בלו, שאין יכולות עוד אחריו נגאלה ההולכת ומתחילה שלפנינו, נאמנותו עמוקה התואת היא בעצמה רז קיומו היא, סוד ד' נגלה במקלכו ההיסטוריה, ונחסך רח' העתיקה מעיה על אור נשמתו המברת את עצמה ואת כל חוסם מראוותיה עד דור אחריו, דור צופה לישועה קרובה.

The entire people believes that there will be no more exile after the redemption that is presently commencing and this profound belief is itself the secret of it's existence, the mystery of God reveled is its historical saga and the ancient tradition attests to the light of its soul that recognizes itself and the entire genealogy of events until the last generation, a generation longing for imminent salvation.

←

3

(4)

משמעות כבר הזרות. אולם תנאי אחד עומד: כי רצוי לבדוק את אבניהם. השכמי שוווי חוכתי לומר לכם.

"רבותי, אל תיראו, אל תפחדו ואל תעריצו, לא יבוא צור ואויב בשער הארץ. לבי אומר לי כך, וזהת אני יכול להבטיח לכם בפה מלא — שלא יבוא האויב בשעריה של ארץ-ישראל, הארץ הקדושה. כמו שכחוב: יגונותי על העיר הזאת למען ולמען דור עברי. ניכאו לנו שני חורבןות. הם היו כבר. חווכן שלישילא יהה עוזר, והשגמה העלינה עוזרה לנו בבכניין הארץ. ואני ערכ לכם שהארץ מישאר לפוליטה.

פארק", וסופה לחוך מטפחת-המשי שבידה את הדמעות שהציפו את עיניה. הרכנית ירצה כי בדרך-כלל נשמע הרך הרצוג לעצמות הנכונות. אבל הפעם חשה כי עליה להסכים להחליטו הגורלית.

כל הנסינו להשיפיע על הרב הראשי שלא להפליג בים ולהתעככ בין כה וככה אמריקה הי לו דרייק. הידיעות כי צבאות גורמיה ואיטליה פורצים לעבר מצרים ומתקרבים יותר ויותר לא-ארץ-ישראל הגיבו בו את הרען לשוב מהר ככל האפשר לירושלים עירו. הוא חזר והדוגש כי הוא אמן במסמך באמונה שלימה שחווכן שלישילא יהה: "צ'ר ואויב לא יבוא עוד בשעריו ארץ-הקודש"; אבל בשעה חמורה וגורלית כזאת לישוב היהודי בא-ארץ-ישראל — הוא חש חוכה לעצמו להיות עם היישוב ובחוץ היישוב. ושוב הזכיר גם את החשש מפני חילול-שם, שדבר הידרו מן הארץ — בשעה כזו — עלול לנגורם.

186. הרב שמואל אבידור הכהן

עדין הזרפתים, השחררה רוח פרו-גרמנית שהיתה מתואמת עם המדרניות שאוותה נקתה ממשלה וישי הזרפתית לאחר נסיעה של צופת לגורמים. פרשנים מדיניים וצבאים דיברו גלוויות על האפשרות שהעצה הבריטי ייסוג מן המזרח התיכון עד לשעריו הדרומי. מגלתת סכנה מוחשית שהגרמנים יכבשו את ארץ-ישראל.

מוסדות-היישוב חכננו דרכים כיצד לקלל את פני הפלש הגרמני. בחתייעציות סודיות של ההנאה דוכר על הפיכת הרה-קרמל ל"מכierz אחרון" — מעין "מצדחה" של היהודי ארץ-ישראל. ברוחותיו ירושלים החלו מתחלכים אנשים ונשים בעלי חזות תמורה שקרהו בקהל פרקי חנוך. הרכנות הראשית גנזה לקים צום וחפילות. מקובלים וודען ח"ן ערכו "תיקונים" מיוחדים ליד קברות-צדיקים. אווירה של ערבי-חווכן שלטה בכל.

הרב הראשי היה שותף באותו יום למפגש הסודיות של ראש-היישוב, ומצד שני פעל גם לעורר את העם בציון לתשוכה אשר קדם את פני הרעה". קריאותיו לציבור היו מעה עד יותר נרגשות מאשר כרגיל. הן בדרכיו שבעל-פה והן בכינויו הכתובים הוגשה חרדו לקראת הבאות. הוא לא העלים את המחרחש כלבו וכמחשבותיו לnochת האפשרות כי הנaziים יכבשו את ארץ-ישראל, דבר שנראה מוחשי יותר מיום ליום.

ברם, דוקא כאשר הסנה הלהקה וגברה, והידיעות מן החזית החמירו וזרעו יושע על-פני כל היישוב היהודי בא-ארץ-ישראל — יצא הרב הראשי בקריאת ליציבור שעוררת השטוממות. הכרז שפרסם ברכבים כתוב: "אני קובל בכל חומר האחריות המוטלת עלי בשעה זו ומחייב ברכבים כי צ'ר ואויב לא יבוא בשער ארץ-ישראל. מקובלים אנו כי לאחר שני החורבןות — חורבן בית ראשון וחורבן בית שני — חווכן שלישילא יהה, בדור בדור לגביך, ואני אומר אותו מותן אמונה שלמה".

248. הרב שמואל אבידור הכהן

בא להشيخ באחוני את חומרת-המצב ולדון עמו בדרכים שואלי אפשר היה להציג על-ידיין את ירושלים מחורבן ומהרס. אבל הרב הראשי חזר והצהיר גם בפניישה זו כפי שכבר אמר כמה וכמה פעמים: "חווכן שלישילא יהה, אנו נצח במערכה זאת. אין לי כל ספק כי ננצח. כאשוד עמדותי על חורבות גיטו ורשה לפני כשלוש שנים, והואתי מה שחוללה השואה — כבר אז נעשה לי בדור כי בך לא נסתים הדבר. העולם מתנהל בחשון. ירעוי כי עברנו את הכליז' המשיח, ומעטה עליינו לחחות לגאליה. עכשו כבר דראים אנו סימנים של גואלה ממש".

26

רשי זכירה חט

שְׁמַן

הדראה הענין ופקוד מינה לדיין נס כנ, לדרכו נומות כלנו מדין
קפלתlein מון נקנעם להס יוס מיום עשרה מנעם לו מטבח כלנו
ככלומה, רק סדרני קפלתlein קוח על אלו המדרשים בדנכם וממנו וזה ומחייב
מחייבים להמענות הנס יוס מהך, אבל לנו נמייד יוס מיום רק לחו יוס
ספוגה יוכל להמענות רק גולן שמדרכיסי". ורלה נלצר דבפקון [וכלי ט',
ט' לע']^ט לנו מנואר לחו יוס כלל, רק נס ארבעי ווס האמיט ווס בעדי
השיינן המדרשים אבל לנו נס נליהו יוס. ומילן לך עוד לר' ט' סודר נס כזרום נמוש".
הדרה נס נלארה הנס נס נס עלי ר' ע' פלני ר' ע' ולי צמן, לר' ט' סודר נס הנטער
שטיינע עקלת נגענה צו מון מלן גולן ורכז'וי חומר ואה מחה בטנת צנעה
טמונעה גולן וכו', וקסה דאס קיו מיכך נמלר חוקן לייזען ומלי פלני, פוק
וזו מס עטול נבר מה יוס טעון נבניהם צו דה הא צעון וצמלה תלויות יוס
זיו טוטין, ונכמת צו מיליס מיל צמלי וצט מלן וחור מקנלי התויה
איסטילך גאנר, וגס אס מנואר דנטענע נממו זונקעה בעיר כמטול
מירלמיינס [ז' ב', ו'] ווין מהען דנטענע עאר, ומחרץ דען דבימ טי נחרא
דנטענע ער צו, ומונע נחומ', אס ד' הא וכו', ומיט צו חמיר גן על כן מתען
צ'ז'. וממיא גולדס טיילן למאנן לעקור דנרי קפלתlein טאטל חמולה כו
לאו לקטוע גס י' צו, וויל' מצוס דקסה על האטער, מ' מ' טיילן יוכלו לעקור
בדבר חורה נקסה ונטקס הפלול ונטחומ וטאל עניינס קהו מדרני קפלתlein דנטענע
צ'סמאד ח' כמטול נעלטואיס [לעכ' ג' מורות הקהדים]. ועוד דרי יומן חמר
קעניעין כ' ע' הל' [^ט לע']^ט אילן קיימי אס קעניעו געפרי ולען מהטמלה דפערענעל
געדייסל, ווילך לנו סיה אס קיה קונג געדייס ווי צדייס אנדער מלוי כלע
בוז מזרוי גולא בר היז גוינו ידרבר זונרבען ריבען ריבען.

אללא ודלי כו' כדי לרדת מארך דברמי נועכי', דהקנלה נג' קנעה יום מיום
כלן רק במלדים וכמלחוה יוס' במודען ערלונט מקאניס. וכן ממי צען

362

זמןם. הלבות תעניות פרק ה

שליק הלכות תעניות: רשות מוד ופומג ארכ' רישיון הוא לשילן מלאין לכלתן ולחותפן כמן סולמות: **ווקורע:** יט' כל הצומתו והאלו יוטה שונן ושםה שענבר בה אמר' ה' גבאות צום הרבעי וגום החמש' להלויות ים טוב וירשון ושםה שענבר בה אמר' ה' גבאות צום הרבעי וגום החמש' וגום החשי' וגום העשריו יהה לבית יהודה לשון ולשםתה ולפערדים מוכבים והאמת והשלום אהבו:

סיכון חלכאות תעשייתיות **טול'ה בלבנות מסניות**

האמת והשלום אהבו

רמב"ם פ"ה – י"ט מתענית ו"ל, כל הצומות האלו עמידים לבטל לימות המשיח, ולא עוד אלא שם עתירין להיות יום טוב וימי שון ושמחה שנ' כה אמר הכתוב צום הרבייע וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי היה לבית יהודה לשון ולשמחה ולמעורדים טוביים, והאמת והשלום אהבו, עכ"ל הרמב"ם. וצ"ע ומה ציטט סוף הפסוק של האמת והשלום אהבו. ואמר הגרא"מ זיל דישיטת הרמב"ם הוא רוחה ריבטלו הדר' צומות הוא רק לימות המשיח, רבונן בית שני התענו בט"ב לפיו הרמב"ם, ועיין מש"כ בפ"י המשניות להרמב"ם במס' ר"ה, ורק לימות המשיח והגאולה השלמה או יהי' זמן של שלום, ולפי הרמב"ם יהיה ממש ימים טובים וחידושים וזהו הנחמה שלנו, וזהו דלא כמו רשי' ותוס' שלשלום הוא בזמנם של בית שני. ונראה לרמ"ס זיל דהוכחה הרמב"ם שיטיזו מהפסוק של האמת והשלום אהבו, ריאתא במדרש רביה בראשית פ"ח – ה' ראמת אמר אל יברא דברים ודובי' שקרים. וכך שלום אמר אל יברא וככלו קטטה, ולקה הקב"ה אמת והשליכו ארצתה, רדמניות אלו סותרים לבראת העולם וצריכים להתעלם מהם בזמן זה, ראם מקפידים לגמרי על האמת והשלום אין העולם מתקיים, אבל לימות המשיח ויהיה מלאה הארץ רעה את ה' כמיים לים מכסים, ויהיה שלום בעולם ויתקיים האמת והשלום אהבו לימות המשיח, וכ"ז הוא רק בימות המשיח, ומזה הוכחה הרמב"ם הרובאים ענו להם רמתיה היה התענית לשון ולשמחה נ"ל לימות המשיח.

כָּנָף וְקַרְבָּן

בדרש בראשית פר' ח ס"ה

ה. אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לבראת את אדים בראשון נעשו מלאכי השרת כתים כתים ווחברות חכירות מהם אומרים אל יברא ומם אומרים יברא הרא הוא דכתיב (תהלים פה, יא) 'חסד ואמת נפגשו עדרך ושליום נשקרו' חסד' אומר יברא שהוא גומל חסדים ואמת' אומר אל יברא שכלו שקרים 'צדק' אומר יברא שהוא עוזה צדקה שלום' אומר אל יברא דכללה קטטה מה עשה הקדוש ברוך הוא נטול אמרת' והשליכו לאرض הרא הוא דכתיב (doneiel ח. יב) 'וַיִּתְשַׁלֵּךְ אֶמֶת אֶרְצָה' אמרו מלאכי השרת לפניו הקדוש ברוך הוא רבון העולמים מה אם מבה מוכס אליטכסה שלך תעלה אמרת' מן הארץ הרא הוא דכתיב (תהלים פה, יב) 'אמת הארץ מצמיח' רבנן

שׁוֹנֵי נִדְחָה, ז. אֶל יְהִי פָּקָד
בְּמַעֲלֵי מִזְבֵּחַ זָהָב פָּנָיו:
דָּרְדָּרָן קָרְבָּן, אַלְכָּטָרָתָן
דָּרְבָּן קָרְבָּן וְעַמְּנָן כְּפָרָסְבָּן
כְּבָרְבָּן כְּבָרְבָּן כְּבָרְבָּן גַּלְגָּלָן גַּלְגָּלָן
מְלֵאָה וְהַגְּנָנָה שְׂיָרָה דָּמָעָה מְלֵאָה
מְבָרָךְ מְהֻמָּה וְמְבָרָךְ מְבָרָךְ בְּלֵב מְנוּאָה
מְבָרָךְ מְבָרָךְ מְבָרָךְ מְבָרָךְ מְבָרָךְ
מְבָרָךְ מְבָרָךְ מְבָרָךְ מְבָרָךְ מְבָרָךְ
סְלָמָן נְאָמָר לְמַעַן:

אלאן דען אַלְמָנָה בראון מילר, מילר, גולדשטיין ושות' (בoston)

בשעת בראhest אמר להם אם יש אל
מקובלות הגדית אמר שכך אין לא
אני משער ארבעה להוציא יבדוד: דעת
סבאי יבשעיה שכך אמרו שליש אל נושא
וישען בא טשין ריבא של פלאו העת
ולא אדריך מושג ביטאל קערת לו שמי^ר
ברשות אדר בוגר נושא אדר גניזה ושבע
הה שטן יטאל מה בוגר ושבע

כל כהה : עטנו . גָּלְגָּלֶת וְכֵן
מִבְּנָת הַתְּמִשְׁאָל [הַ] כָּדָר זָהָב [בְּ]
מַהְרָה חֹרֶב : צָדוֹצָה פְּרוֹפְּרָה . דָּוֹבָעָה
כַּמְרָה וְזָמָגָלָה . הַתְּמִשְׁאָל מִתְּמִשְׁאָל
וּמִפְּקָדָה . וְלוּזָה בְּנֵי בְּנֵי הַמִּלְחָמָה
סָלָלָה בְּפָנָים בְּכָלָן כְּנֵי (אָמָן) בְּרִיאָה
סִינְסִין קְרִין שִׁיר גְּמִי : פָּטוּזָה
לְבָסָם . מִבְּנָן נִזְבְּנָה קְרָבָה
וְלֹגְדָּה דְּלָקָה בְּלָדָה בְּבָרָתָה
הַלְּבָנָה לְבָנָה עֲלֵיתָה לְבָנָה : פְּרִי קְרָבָה
לְבָנָנוּ . נְךָ לְבָסָה וְלְבָנָן מְבָלָה
חַלְעָתָה מְגַנָּתָה פְּרִיָּה קְרָבָה עֲלֵיתָה
וְלֹכֶד דְּדָס . אַמְּבָשָׁן אַלְעָזָן
וְלֹגְמָן כְּסָוָה . צָרָבָה מְבָלָה בְּגָנוֹן
וְוּזָה מְכַנֵּן מְהֻרָּה בְּלִידָה : פְּמָה
אַזְוֹן . מַהְרָה דְּקָמָמָה טָמִיעָה
לְנֹהֲזִיןִי . קְרָבָה סְבָבָתָה מְזָבָה
טִילָּקָה טִילָּה וְלֹסָה קְרָבָה בְּפָנָמוֹ
כְּבָה קְנָתָה טִילָּס לְקִינָה :

.10 - 26

11

בשלשה פרקים פרק רביעי תענית כ/ז

52

12

576

הלוות ראש חודש סימן תכח

בכסדרן או חסרים: ב * **אללו הימים** (^ג) * שהוקבעו בהם ר'ח ולא בזולות ניסן אגה"ז אויר בגה"ז סין אגד"ז תמוז אגה"ז אב בדו"ז אלול אבר"ז תשרי בגה"ז (^ד) מרוחש גן גדו"א כסלו א"ב ג"ד ה"ז טבת אבנדי"ז שבט בגה"ז אדר זבר"ז (ונעיטו לדי לילטון דס"ז ופי דז"ז) ג' טימן לקביעת המועדים את ב"ש ג"ר דק ה"ז ופ' פירוש בעי'ם ד' כור'ה ביטר'ה ב' קראיית התורה (ה) שהוא שמחת תורה ביום ה' בו יכלוהו ביום ב' בושבאות וב' כור'ה ביום ד' כור'ה ביטר'ה ב' קראיית התורה (ה) שהוא שמחת תורה ביום ה' בו צום כפור ביום ו' בו פורים שעבר: ד' ילעלום קורין * צו את אהרן קודם פסח בפסח ומצווע במעוברת חוץ (^ג) (ו) מבה"ח מעוברת (ו'ש' מעונן) שקורין אחריו מות קודם הפסח * ולעלום קורין

29

פרק ראשון

מג'יד משנה

בניד' משנה

בבבליות נג��ין ולא כופר כלג. וכן רלה נסורה מן ברכיהם טנברק רמותו ב'ג' בר' (ט). סמלרו זס נג��ין מוקס ציס חיז'רומ טון צופר, ופיטקי' זיל וכן רוכ למפרדים מוקס ציס חיז'רומ נגנתןיאת, וסקטו נזה מהה סמלרו פ'ק ומגעים (ז). אלל צופרומ וכ'ע אל פליגו דקרי לה קתרעה,

ואלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אריר לנו וצורה
בדבק במעשייהם הרעים. ותוסיפ' הצרה צרות אחרות.
בחמת קרי. כלומר כשאביאו עליכם צרה כדי שתשובו
ד' ומדברי סופרים להתענות על כל צרה שתבוא
האלו זועקון בתפלות ומתחננים ומריעין בחוצצות

פרק א א-ג מצוח עשה מן התורה וכו'. זה מכוון כמצוות ומפורש נקבעי (**ס' נגמונן**). ורלמי לנוינו נספֶר המזוח צלו (**מ"ע ג' פ' נגמונן**)

ד מדברי טופרים להחטענו וכור. ז כנור שמן כלן שעיטים מין
המורא צלם וככל עני נכסים:
ובימי תעניתו אלו וכור. מלבדו
הכל שבגלאל מעשיהם

הצראה מעלייהם : ג אכל אם לא יזעקו ולא יריעו זו נקירה נקרית. הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם לילך הוא שכתבו בטורה והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם אם תאמרו שהוא קרי אוסף לכמ חמת אותו קרי : על הציבור עד שרירוחמו מן השמים. ובימי החתוניות

דברי הימים ב לה כו

ובבר זכר : נימליך מלך ממלכים אתאלקדים
אתינו עליהדרה וירושלם נשב אתרשטו יהוקים
וAth'ו אחו בקה נבו נבייאו מארקה :
גועשרים וטפש שניה יהוקים במלכו ואחת
אשתה שנה מלך בירחאלם ויעש תרע בעני
יה' אלמי : עלי אלה נבוכדנאצר מלך
בבל נאסרו בוחשים להליכו בגאות ומגלי
בית יהה הקיא נכובדנאצר לרבב וויטס
בחילוכו לבב : ותול דבורי יהוקים ותעלתי
אשר עשה והגמיא עלי תנם בתובים עלי-
ספר מלכי ישראל יהודה ומלך יהוקין בנו
מחזיו : בושטנה שעם יהוזיין במלכו
שלשה קדשים עשרים מלך בירושלם
ויעש תרע בעני יהוה ויתשובת הארץ שליח
המלך נבוכדנאצר ובאה בבליה עסיבלי

ה'ז

העיברונו כי החתי מאר : יונעבירוח עבדיו
מן צדרכבה וירכבות עלייך המשעה אשדי-
לו נזילברדו ירושם וימת וצבר בקבורות
אבטיחו וכליהודה וירושלם מתאבלים עי-
יאשין : כי יוקנן ורמיהו עלי אשיהו אחים
בליהשרים ואחרות בקנויותם עלי אשין
עד הימים נתגנום חזק עלי ישאל והם בתובים
על מקומותיהם ודור דברו אשיהו וחדריו בבחובב
בתורות חזקה : ורבבו הראשנים וראתני
הכם בזמנים מלכי ישאל יירזרה :
לו ונתקו עסדקאנן את יהאחו בז-
יאשיהו ויבליך פורת אקי בירושם : בז-
שלוש ועתים שנח יאחו במילנו ושלשה
חדשים מלך בירושם : ויסירה מגד מערים
בירושם וגעש את הארץ מאה כפרים

۴۲۳

פרק ארבעים

$$\frac{1273}{25} = \underline{50}$$

17

3

דיביזן פרק חמיש' גיטן

הנתקה ממנה. מילוי הדרישה נקבע בתקופה של שבוע. אם יתגלו סימני התדרדרות או אם יתגלו סימני תרמיסת המבנה, יתאפשר למשך של שבוע נוספת. מילוי הדרישה נקבע בתקופה של שבוע. אם יתגלו סימני התדרדרות או אם יתגלו סימני תרמיסת המבנה, יתאפשר למשך של שבוע נוספת.

רשות מפוצנץ' רחון ובכבוד הרת את עונת אבנאר' עונת צורן' בוגד את הרכבת געשות נס והה
אמר' ס' כבוד חון ד' כבוד צורן' וקשת שורה שמען נאות גודלן של אווז שוע השתק רבי רבי
וישעיא' חון' ס' נטול באלם ד' ס' נטול באלם מה' עשה' נעל מה הרצפה ועשה' בוכן
ונתני' דבאי כל' כל' לאבנאר' והזק' בת' ווישע' בפונט' קיל' להרשות בעיה' שאנדר' י' בוכן
הארדי רשות' קברם ואוד' וטוקם קדש' תל'ו' ווישוב' בעיד' אש' ק' עשר אל' חקי' קברם ואל'
קברם אל' חקי' ווישוב' אל' ווישוב' איבן' ואסיד' קברם מיט' רטוקם איגלא'י
ליח' פער' לעיל' נרא' טוקם' לשביע' ואסיד' בוחנה' איב' שאלא'ות' של אל' או' נסוד'ו אל' ביט' ביא'
ספער' מבע' ביט' בא' טוקם' איב' קברם' איב' הרא' עמד' על' לשביע' ביט' אם' נבד' הו' עלה'
ללב' וויש' מלחמה' וויה' בת' קל' וויה' לרע'ן רושע' בן' בון' של' וויש' רושע' בירה' קל'ה
יש' בלשל' וויה' מלחמה' איבן' קיד' לה' בירה' קל'ה' ווועל'ו' אה' לה' וויאק' לה' לה' עליה' לבשה'
וועה' עפה' מלחמה' עליה' לבשה' מא' זיז' ווובט' בחטפ' וויק' נטוד' שבע' גיט' זיא' וויא' דוד' הו'
קאו' היל' ואסיד' איבן' דיב' וויא' שבע' כל' אסיד' איבן' קבר' כל' זיא' מיט' וויא' וויא' וויא'
קבר' במאן זיך' לה' איבע' ד' לישא' אל' ד' לישא' אל' ד' לישא' אל' ד' לישא' זימן' עבד'
אה' מוד' וויא' ס' כבוד' הו' דוד' מיט' עלי' בטוריא' הנ' א' נט' נט' מיט' עלי' ליט'ן'
איב' איב' נט'קן' מ' של' נויה' וויה' של' בירל' נ' מיט' א' דוד' לה' קיל'ה' לה'ה' נרא'
ולבד' לקט'ה' איב' יט' וויל' לבשה' אל' לא' ריר'ה' וויל' קט'ה' ביר' טיט' א' נט' קט'ק' בר' אורה'
רטוקם' זה' וויא' לאוניך' אל' אסקה' לטוקם' בונרא' איב' לה' תאן' השט' בחר' טיט' א' נט' קט'ק' בר' אורה'
בט' לאדוק' בז' איב' לה' פלי'ה' נט'ק' לא' מיט' לא' קומט' וויא' אינ' בז' בחר' דוד' וויא' ריש' א' נט' קט'ק' בר' אורה'
רכ'ב' הו' צו' זיה' לה'א' וו' * כל' חצ'ד' לשא'אל' * א' עעה' רחא' איב' לה' רינ'ה' דוד'ה' גער' בא' אל'
טיט' ק' ד' [טיט' ק' ד' גער' בא' אל' ד' רינ'ה' דוד'ה' גער' בא' אל' ד' רינ'ה' דוד'ה' גער' בא' אל']
גער'

חנויות הנברא

1

21
The Oxford Classical Dictionary
 (Oxford, 1970), p. 1080

At Vespasian's death on 23 June 79 he succeeded without challenge; and when Berenice returned to Rome he promptly, though reluctantly, sent her away once more. All fears which Roman society had entertained of him were soon dispersed. Affable, and possessed of remarkable good looks, he also won a reputation for generosity, some of which represented personal largess but much of it lavish expenditure from public funds. He repaired the two great disasters of his short reign, the destruction caused by Vesuvius in 79, and the plague and fire in Rome in 80; but he also completed the Colosseum and built the Baths which carry his name. It was a further source of popularity that these months saw no executions or trials for *majestas*, and that certain informers were scourged or exiled. With his brother Domitian (q.v.), who was eventually suspected of poisoning him, relations were uneasy. But Titus' death, which occurred outside Rome on 13 Sept. 81, was almost certainly due to natural causes. He was immediately deified: a generation later he was described as 'amor ac deliciae generis humani' (Suet. Tit. i).

22
 "Arch of Titus"
 Rudolfo Lanciani, The Ruins and Excavations of Ancient Rome (1897; N.Y., 1979), pp. 200-01

The title of *divus* (deified) given to the conqueror of Judaea in the inscription of the attic (Corpus, vol. vi. n. 945), as well as the relief of his apotheosis, shows that the monument was finished only after his death. The style is that prevalent in Domitian's time, with a superabundance of carving in the architectural lines. Having been included in the fortifications of the Frangipani, it suffered great damage during the fights of the twelfth and thirteenth centuries. To insure its safety after the demolition of the tower and houses by which it was partly supported, Giuseppe Valadier took down the whole structure piece by piece in 1822, strengthened the foundations, and reconstructed it in its present form, completing the missing parts in travertine so as to make them easily distinguishable from the originals, which are in pentelic marble. The bass-reliefs on the left represent the triumph of Titus, those on the right the spoils taken from the Temple of Zion, like the seven-branched candlestick (from which comes the name of *Arcus Septem Lucernarum* given to the arch in the Middle Ages), the golden table, the silver trumpets, etc. These spoils were deposited in the Temple of Peace in A.D. 75, five years after the conquest of Judaea, together with a marvellous collection of works of art, which included a statue of Naukides from Argos, a figure of the Nile surrounded by the sixteen infants all cut in a single block of *basalte ferrigno*, the Ialyssos, a celebrated picture of Protogenes, the Scylla of Nikomachos, the Hero of Parrhasios, and many other masterpieces. All these, except the Jewish relics, perished in the fire of 191. They ultimately fell the prey of Genseric and were landed safely at Carthage in 455, where, eighty years later, Belisarius recaptured them and sent them to Constantinople.

לדורות קדא הוא דקטייב (דברים ד. מא) 'או יבדיל משה'.

ג. ذكر אחר זיתרונו ארץ' אמר הקדוש ברוך הוא לגבאים אם אין אתם עוזין שליחותי יש לי שליחין תוי זיתרונו ארץ וגוי' אבל אני עוזה שליחותי אמר רב כי אה לפל הקדוש ברוך הוא עוזה שליחותו אפלו על ידי עקרוב ואפלו על ידי יתרוש טיטוס הרשע נכס לבית קדרשי הקדושים וחרבו שלוקה בקדשו וגדר את הפלרכת ונintel שמי זונות והצע ספר תורה מהתיה ובצלן על גבי המזבח ויאאה חרבו מלאה רם מן דאמר מדם הקרקנות וממן יאמר מן ים פה ושעריר של יום הקפורים התהיל מחרף ומחרף בלגי מעלה אמר לא דמי והוא עצבר קרבא עם מלכא במדבר ונכח לה להו ועצבר קרבא עם מלכא בנו פלטין דידה ונכח לה מה עשה גנס כל כל בית המקדש ונמן לתוכ גרגוטני אהת וירד לו לשפינה בין שירד מחה נחשולא ביקא אמר דומה לי שאין חזו של אלה זה אלא בזמנים דור אנוש לא פרע מהם אלא בזמנים ובין דור המבול ובין פרעה וחילו אף אני בין שהיית בדור בדור בדור וכברשותו לא תעה יכול לעמוד כי ועכשו לבוא קדמינו אמר לו הקדוש ימי בראשית אני פורע ממן מיד רמי הקדוש ברוך הוא לים ועמד מזעפו בין שהגיע לדומי צאו כל בני רומי וקסו נקייא פרקראי מיד השיקו לו את המרכץ ונכנס ורץ בין שיצא מונו לו כסא דחומרא זמן לו הקדוש ברוך הוא יתרוש אהד ונכנס לתוכ בטמו ותיה אובל והולך עד שהגיע למותו התהיל מגקר את מוחו אמר קראי לרופאים ויפצעו מוחו של אותו האיש ירעו בפה אלוף של אקה זו נברע מאותו האיש מיד קראו לרוקאים ופקעו את מוחו ופקעו בו כמה גזול פון יונה והיה בו משקל שני ליטראות אמר רב אלעניר ברבי יוסי פון היינא ויבין גזולא מן דין סטרא ותרפין ליטרא מן דין סטרא ותקל חד כל קבל חד וגטלווה ותמניהו בתוך קעודה אהת כל מן ותנה קדין שני בונה קדרין שני פרח יתרוש פרח נשכחה דטיטוס הירוש.

א ۲۶۳ ۶۲۴ קרא י"ב:כג

מעשה בשיחין אחד סמא שירד בימים לטבל נידמה לו באה של מרים לטבל ונתרפא.

23
 טיטוס הרשע נכס בבית קדרשי הקדושים כשהוא מתהיל ומגדת עמד וגדר את הפלרכת ונintel ספר תורה והצעה והביא שמי זונות ו עבר עליהם רשלף חרבו וקאנ' את ספר תורה נעשה נס התהיל דם מבצבן ממון התהיל משפחה לומר שעצמו הרוג התהיל מתגבר והולך בין שහיע לים דינה הים הולך וסוער אמר אליהם של אלו אין גבורתו אלא בים אם הוא רוצה יעללה ליבשה ונראה מי נזח אמר לו הקדוש ברוך הוא רשות בון ריש' בריה פחוות קלה שבבריותי אני משליח בר לבערך מן העולם נכנס יתרוש בטמו וממת בימות משה ולמה נקרא בריה שפלה על שמזכירים ואינו מוציא.

ופעם על ידי ארעה שנאמר (שמות כג, כח) יושליך

תְּמִימָה וְתְּמִימָה יְמִינָה וְתְּמִימָה

23

٤٠٢

64

פרק יי' מעשה באים אחד שנות עמו באשדוד וברשותה אשר היה כפוף לארון קדש ובאו אגלו אמר לו אשתי ישנורתי לך אשר אגلى ואלונה שרן אישתו אגלו שהה עמה שלשה ימים קדם והוא אגלו אמר לו אשתי ישנורתי לך דכן הוא אמר לו אני פתרתך לאלהר ושמעתי שהחנינוק נעלמלו בה ברוך אמר לו מה אעשה אמר לו אם אתה שמע לעצמי נרשה אמר לו כותבתה מזכורה אמר לו אני אלוק וון לה חתונתה עמר והונשה היל הוא נשאה כוון שוגע זוטר ולא הוה לו לפניו עט בתרך והז דס ישבים ואכלים ושותין וזה היה עומד ומישקה עליו והו רם עות נשותה מעוני וטפלות בכוסותן ועל אתה שעה נחרחם נור דין ואמר לה על שטי' פרילות נבר אחד: לך מן הנסיךון וכו': "אמך רב לא שנו אלא ראמך לו לך חוק וקיי אבל בשמר קנה ושמאל אמר אין' בشرط נמי לא קנה עד שיכנות לו אחריות חייא

זיהות מוציאב ורשבורן (נ' נספחין מאן אלטנשטיין פוטו צילום אלטנשטיין וויל פלינ – רעל' יייזו זטלר נא' קומה צע' מ' מאן ומואטהייל האומן לאונפערס קומען צע' באל' סט' נא' גלאי גע' דרכ' חומר ליע' דהילך לי' זיהות מוציאב ורשבורן)

25

זה מהריעוט קדר אמר נא
נעלכנדעריך און הילטער' זונע
באלטן (ס) (ה) וולכנדערום
מהקון ארבע ואנערת פהו מיטס
נויעזאג: בפצען סון געלט גאנז
סס. זונע זונע זונע זונע זונע זונע
(יר) מיטן קיטלען מ גאנגען ואלע ייגען
בנטשן סעלן ווועס זונע מסטרין
הילדיין (פצעטן גאנז גאנז)
גאנז מאינס טעלטן זונע פנטז
גאנז גאנז זונע זונע זונע זונע זונע
ויל זונע זונע זונע זונע זונע זונע
אָגְזִיּוֹן זַעֲמֵן לְהַזְעֵן :

ולא נח איזת תקינה של בית רון קפל עלייה, ולא נח בחרום ובגולה כל עלייה
ראבידות נבלנו בראבר לאלה הבוי נח בתהוו שיעורו תשבה בדעתה אמר ומזה אם על נפש אהת
כך התוא נברא רקטל כל גונו עוצם על ערך כמה וכמה ערך אל שוד שפרטא בובית ואנמי
היאן זעיק בערשותה נברואן נזקקה מני בז' של לוחה רבנן רק בז' בז' של
ספרא למדנו מינוקה בוישלים מבני בז' של טודיב למזה תזה ברב' אין שמעה ואבטילין הדעת
רכבתו נחתה את דמתה על צחצ'ה של לבתו הבטה ה' קפל עקיב והדרים די עש' הקול וה אודינאים
קסר שהוזב באלבנטוניא של מטדים שם רבו על שםם רבו נפלים ביז'ו מנדס קל עקיב וה
אספניזיס קיסר שזב בנק' גור' ארבע מאות רבו ואבד' לה ארכעת אלפס רבו ולודם די עש' ומלות
דרשיה שזרביה תא בחתנו ושפה את הכלנו ונגלתנו נאריש דר' אדר הקפל קל עקיב אין לך חפה
שפטעלת שאן בה מזורע של עקיב והדרים די עש' אין לך מלהבה שעזורה שאן בה מזורע של עיש' והינו
דא' אלער' בישט לשון תחבא בחזרה לשון תחבא אמר רב' דתוה אמר רב' מא' דרכטב' על הרות בבל
שם ישבנו שם בכון בוכון את זין מלמד שزادו הקב'ה לדוד חרבן בית עשי' וחובן
בית הראשון שנאמר על הזרה בבל שם ישבנו שם בכון ביה שוי' ובზיב' זבור' ה' לבני אדרום את ים' וירושלים זע

אלהן ג.

בתק"ר ביקשתי להזעודה בענין נכרי, לשעבר חבר פועל במפלגה הנאצית היודיעה לשםזה ויש, להניה שבעצמו השחתף במעשים נפשעים. וכעת חור בתשובה ורוצה להציגיר — אם מקבלים אונסן.

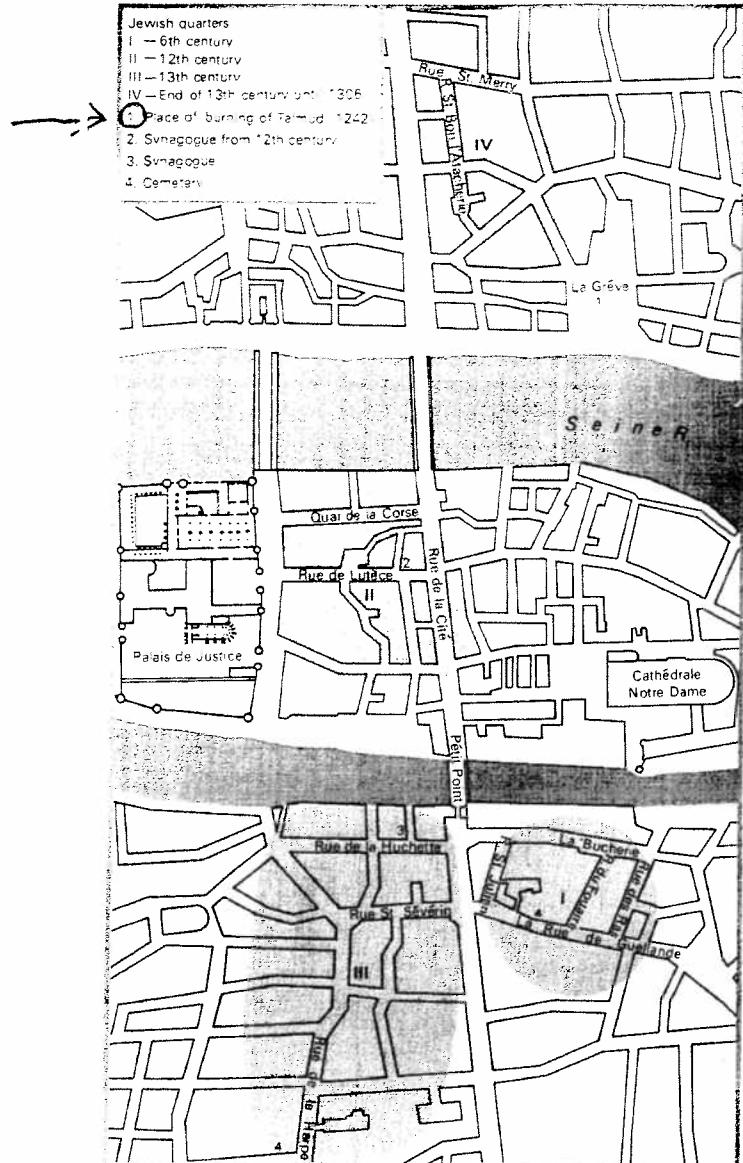
השובה

אם לדון מבחןיה אונושית בכלל ומבחןיה הכבוד והרגש הלאומי בפרט, אשוט וברור שאין המזפון מרשה להזדקק לו ולענות לבקשתו בחיזוב. ברנש כוה אשר ידיו דם יהודי מלאות אין מקומו במחנה ישראלי, כי אם טמא טמא קרא לו ומקומו הרחק מבית ישראל, ואיך קשה הדבר להכיריו עליו: אנחנו אתה. אבל מבחינות ההלכה היבשה אינני רואה כל מניעה מלכללו. הנה קין, הרוצח הראשון בתולדות האנושות, אמר לפני המדרש בבר' פ' עשי תשובת ונתקשרה, ועי' במד' שמות יט. ד. אמר איוב בחוץ לא ילין גה, שאין הקב"ה פולט לבירה אלא לכל הוא מקבל, השעריט נפתחים בכל שעה, וכל מי שהוא מבקש ליכנס — יכול. ועי' בשוח'ת בשם רаш המירוש לר' אש, שכח בסיסי קעו מכל האומות מקבלים גרים ואפללו מושיע עמלך. ועי' בש"ס גיטין נז ובסנהדרין צ, שמנירון הרשות יצא והנתן רבי מאיר, ובנוראDON רב טבווים, אחורי שהרג ושפך ורבבות יהודים החפים מכל פשע, העש מחשבה והתגביר, וחוזיל לא נרתטו לומר, בנוראDON גר צדק היה.

לכן אם ביה הדין משוכנע שהוא התחרט בחיטה גמורה, חור בתשובה שלימה, מתאם בכוונות להכנס תחת כנפי השכינה ולא מסתתרת איזו כוונה של הנאה אישית או קבלת שורה — אין מצד ההלכה כל איסור לקבלו לחיק הידות.

28

۲۷۸ ۰۰ پریزیک | ۲۸

Jewish quarters in Paris during the Middle Ages.

במדבר יט חקתו

אונקלוס

יט ^(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשָׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר: ^(ב) זֹאת חֲקַת
הַתּُוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְאֹמֶר דְּבָר
אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וַיֹּקְרֵב אֶל־יְהוָה פֶּרֶח
אֶת־פְּנֵי הַמִּימָה אֲשֶׁר אִין־בָּהּ מִום
אֲשֶׁר לְאַעֲלָה עַלְיהָ עַל: ^(ג) וְנַתְּנֵת
לְמִשְׁרְתָּא רְפוּס

אֶקְרָן לְמִימָר: ב' דָא
בְּנִירַת אֲוֹרֵיתָה דָ פְקִידָה
לְמִימָר מְלִיל עַם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְסִכְבָּן לְחַזְרָה
סְמִקְמָתָא שְׁלִמְקָתָא דִ לְיוֹנָה
בָּהּ מוֹמַקָּא דָלָא סְלִילָה
עַלְהָ נִירָא: וְתַמְגַנֵּן יְתָמָם
לְאַלְעָזָר שְׁהָנָא וְזָקָן יְתָמָם
לְמַגְרָא לְמַשְׁרִיחָא רַבָּה

36

ונדרת גלות ירושלים אשר בסתור ירושו את ערי
הנגב. וכורא:

גט עניין תשעה באב

תגנ הרם יטשנגןס אב טפערטען בשטחיה. שבת
של תל תשעה באב להוות בתוכה אסוריין לספר
לכובם. וכן אמור יאטילו ללבם בגדים ולביגום עד
אוצר תל תשעה באב. וווקא עד התענית אסור לספר
לכובם. יאבל לאחר התענית מוחר. מצאיית בשם
- קלוניטום מרטומא ול שטראוז שנאנטר (טען כ) הדשה.
אדים נושאן עצמו מרוחין בו ביום. ונשאל
אבל קודם רаш החדש יכול לרוחין בו ביום. ואילך צרך
אם זודמן אבל לביר פינן שטילטן לו שלישין יומם
אטילו שז יטס איז יומם או יומם אחד קודם ואש חדש איז
ללאר באתויה שבת שולט'
או יושל להטמן עד לאחר ט' באב. והшиб
שמראש החדש ואילך אסור לרוחין כלעד שייעבור
תל תשעה באב. שאון לך אובלות גדריה טו שחרב
ביה אלולינו. יעוז נושאן אט זודמן לאשה גדה
לרוחין טופטהה קודם תל תשעה באב אם מתרת
ברוחינה אם לאו. שרדי צרכיה לעשתה חפייה
בחמיין. והшиб שטורת לרוחין על ידי פושרין
ולטשר בכמ' מקה שהיא מתעסקת למדר עצמה
לבעללה. וטשות פריה ורבייה הדקילו בה. ועוד שרדי
איינו אסור בתחשיש הטענה אלא בט' באב בלבד.
אבל קודם תל תשעה באב מוחר:
ערב תל תשעה באב יאל אבל אדים שני תבשילין.
ויליאבל בשර ולא ישטהין. וווקא בסעה
שפנטק בה. כלומר שגמר בלבו שלא אבל יותר
באותו דיום. אבל בטערעה שאין טפנטק בה מהר
לאבל בשר ולשחותה יין. ואם אבל קודם תעזי הום
אטילו בסעודה שטנטק בה אוכלו בשר ושורה יין.
ובסעודה שאינו טפנטק בה אסילו אבל אחר גזונה
אוכלו בשר ושורה יין. ומײַזאי בשם ר' אבנידר
כחן צדק יאטילו לביבות או פקרונג' בלווען, מבושלין
עם גבינה נקראיין שז'י תבשילין. הינא אבל הוא
בשל מלוח. מוד כמה ג'ל יומן שעשו באשלטס
דזינוי שני יטס ולילה אחד. וחוותה יין מגרען. ער
גפה

במנה גשא יטס רק שטוויך עננו. ואין קורין במנחה ואין אומרי ובא לציון. ובשלשה צוותה הילו אומרים במנחה ובא לציון. וקורין בתורה כסדר שחרית. ושת מקומות שנדרנן בשבעה עשר בתממו לקלות מיטל משאה. וכל הענן בא רילג. לפה שבין בפרק נעשה הענגן ונשתברר הלחות. וזה בגין התוארע. על בן נהנו שלא לדיג בקריאתך בו בזום. ומבדג תגן הא. וממצאיו בשם ורב סעריה גאנן ויל. מסבכיה עשר בתמו עד ט' באב דן הימס האמרין בדנאיל שהרגענה שלשה שבועים. ויש נודין בהן שלא לאכבל בשיר ושלא לשעתין זין. ברכתייך (לילן^ו) ובשר יון לא בא אל פ' סוך לא סכתי בונן. ויש אמרים שאוון להימס שhortענה דנאיל היין בונן. וכן מכיה בענין. שאטור הפסוק הויה (כתיב) ובשר יון לא בא אל פ' סוכך לא סכתי עד מלאת שלשת שבועים יטס. (חצריו) כתיב ובזום עשרים וחמשה בתני טבוח. יהימס ותלה שטבעה היום הראשון אשר נתה את לבך להבini והתהענות וו'. מכל מקום הימס דאלוי יטס עלילן דם יאן לא לזרות בזון במני טבוח. יהימס ותלה שטבעה עשר בתמו עד תשעה בתבב קפב פרידוי שולט. ויורח אדם שלא חלק בין חות' ליל. והחוור למלטדי תינוקות שלא הובוט לתלמידים ביטים ולללו מרבע שעות עד תשע שעות ביום. קראייאת במדרש איכה. בתוב בשבולי הלפט. ועל שאגנא עטפנן בהלotta תעויות ובענין שרפת תורה נכתום לכירון מה שאירע ביטינו על חוב ענותינו. שנשפרה תורה אליהם בשנת חמשת אלפים וארבע לבריאתם של תלמידים בתמם. גראיאת וארבעה קרנות מלאים טרי תלמוד. והלכות וגבורות. בצרות. כאשר שמענו לשמע און. וגבורות מזדבנין שהיו שם שמענו שעשו שאלית הלים לדעת אם גוזרת היה מטהת הברה. והשבו לנו גוראות זיהו אורה. וירוחש ביום שיש זיאת תקופה הזרודה היא נזירה. מאותו יום ביעדו יתירח וילכוד עלדים להתענות בו בכל שנה ושנה ביום שיש בפרשיות זיאת תקופה תקופה. לא קבעו לימי והתרשם תראה אפהה לעלנו לכתבה. כעהה על מוקחת ורבה לבני יהודה כמנחה וקידריה בתכלתה. העלה אוכרה. וקיים לעלנו ואל קרא רכתבי (מלך^ז) וערבה לה' מנתת זיהודה וירושלים כי' שעולם ובשנים קדמוניות. וכל התשובות והנתיבות הבודדות על ידי נבאיו לקבץ נליותינו אמרו

באורי פדרשיה

הערוגה התשיית סדר תענית

[רומג] רין ארבע צטחת.

הנוא אמר ר' שמען ארבעה דברים זהה ר' עקיבא וודישן ואבינו הירשן אין אני חדש כמותו. הוכח כי אמר ה' צום הרביעי תום החמישי תום השביעי תום השביעי העשוי והוא לבייה [ישראל] לשון שטוחה. צום הרביעי וה חמישי שבתו שמו ואנקעה העיר שטחן. צום רביעי בישנה לחדש ודקע בעיר וגו' וטא קרי לה רביעי רביעי לחדשים. צום חמישי ה השעה באב שבנו נשאף בית אל דין וטא קרי לה שביעי שביעי לחדשים. צוזות העשרים וה עשרה בתשייה שבנו סך מלך בבל על דודאים שאמור היה דבר ה' אל עזם הום זהה סך מלך בבל על ירושלים וגו' וטא קרי לה עשרי עשרי לחדשים. עזם הום וזה שמייחד העשרים בתשייה בעשרים בתמזה שבנו באה השמזה לטלה שהחינה עאן אין אמר. כן אל צום העשרים וה חמaza בתמזה שבנו בעשרים בתשיה לחושך נא אל מילט טבריאים ודו' בשיטות זכרה העיר (השליט) נאות רבי טבריא שאנן אמר על ראנון ראנון ועל טבריאים לאאר הרכבה הירקן עשרים וחמש גלגוליות נאות רבי טבריא שאנן אמר על ראנון ראנון ועל אדרון אדרון והוא אומר על ואשון ארון ומל ארון ראיון ראיון אלא שאנו מונה לרדר טרומנות היזא טנה לaddir השיטות ואעפ' שר' שמען ור' עקיבא שוו בזים ורבי טבריא שווא בתשיה בתבון ולשין ורפקן מכ' אנו מהען בשבעה עשר בתומו בדרכן חשה דברים אוישן אוישן [את אבותינו] בתשיה עשר בתמו נשבוב התווחה. וכטב בתבון. וווקעה העיר בשעה. ושורף אפסחים את הדורה והעד צלם בהיכל. מתשעה [באב] גיגור על אבותינו שלא יונטו לאין ישראאל. ודרב בית בראשונה ובשניה. תלסדה בחר. שדרר שדרת זומרה וטבריא זומרה והלן בון שבעה עשר בתמו חום ערלה ועשרה בתמזה טבריא הער. וכטבש זומרה ואדרון ג' מרות גומפלן על פזין שרתות ומינה ואוטרים ברכת בכבאים שדרת זומרה וטבריא בתורה בפרשת כי תשא וויל משה. נון קרו [ויל. משה] עז לא אשר דרב לעשות לעט ולהל' [קווא] מלג' וקרו פטל לך. וישראל קרו אדרון על הדבר ואין מפץין בנכיה בריך שאר תעוזין יתרון ג' זמות הילו על שאר תעוזות שטרא העשויה ממלון בטהה. בשאר יטס [וין קוין בתרה] ואין אוטרים ובא ליעון ובשלש הרשות הילו אוטרים בתמזה ובא ליעון קוין בתורה כטב שרתות. [ויש סקטות שנחנן בשבעה עשר בתמו לקחת השיטה על הדר וויל שעה כל הענין ביל' דילוג כל ליש שבנו בפרק געהה האעל גשtabro הלהחות וזה טען המתואר על נון נתן אלף לדילג בקירות הדירה בו בום. [בגמרא] בשם ריבינו טעריה נאן וזל' לששבעה עשר בתמו. ש תשעה באב הק היטים ואוטרין. בתייאל שוחענה שלשה שבטים ווועזין בון שלא חול בשר ושלא לשתוין יון ברטיב וכבר אין לא בא אל פ' וכטב לא פטבי. וו אוטרים שאווז היטם הו נונק ווינטיח בעניין שאור והטוק והוה [כבריב] וכבר אין לא בא אל פ' ווון לא סטבו. שע מלאת אלטאה ערבעים ווים אדרוי נביב ווים ערבעים וארכעה לחדש וויאשן גו'. וויבט בענין צום ווראשן אשר נטה את לך' להבן וויהגענות וו'. * כל סקט היטם איזל ערעליטים גון ווין להזינה בון טני שטחנה. וויטם הילו שטבעה עשר בתמו ש תשעה באב קרב טיריו שלט וויזיך אוט לזרע של לא להליך בון חמה לאל גזיך להזדור למילטי היטקה לאא לבוטה להלכידוק ניטס הילו טארבע שטוחות עד תשע בום. כרא' בסודש איכה. על טאט עסנקן בטלחה העית ובוינן שיטוף והורה בתגנין. וה לוכר על מה שאירע ביטוט על רוכ בענין. אשר נרטט לאו שטרפה תורה אלהו. בשעת חשת אלפים ג' שעם לבנייאת גולם בום שיש פרשת ואחת הכת תורה בעשדים וארכעה קרונות כלאים ספרי תלמוד והלhitn הילו ננטצ'ת בטרפה. באלא שבעען לשמען את גטן וורבונס שעוי. שם שטענו עבשא אלהום לרעתם אם נוירה זו מאה גברוא והשיטו לחם גרא נוירה אודרא ווירוש בום' ואהתקה גזרה זיא גזרה וויאווז הום ואיל' קבעו זיא וווזודים עלידט לההענין בו' ביל' שעה וועה בזים טש' כל פרשת ואה רקה תורה לאו קביעה ליט' וויהוש הרה אפה. עליון לפברה (באהש) [בעל] על מוקה ווינה לבני קוזה בנטה הקיבנה ברכבתה. ק' הילגה אברחה קיינס [האל] עלינו קרא רכטיב. ווירבה לה' כערת יהודה [וירושלם] ניטס עלם וכשנום קומינז'ו וקיטים

^{*)} וְאֵין אֶתְנָא מִכְלָן קְדוּשָׁה כְּבָר בַּכְלָיָה שֶׁבְּעֵדָה כְּבָר בַּכְלָיָה שֶׁבְּעֵדָה וְאֵין (בְּזִיהוּ) מִסְמָרָה, מִפְרָץ